

Arrest

nr. 322 874 van 6 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANDECASTEELE in opvolging van advocaat P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die beweert van Ghanese nationaliteit te zijn, wordt op 22 december 2024 op de luchthaven van Zaventem tegengehouden omwille van een onduidelijk reismotief. Diezelfde dag dient verzoekster aan de grens een verzoek om internationale bescherming in, waarna eveneens die dag ten aanzien van haar een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats wordt genomen.

1.2. Op 11 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die verzoekster dezelfde dag per drager ter kennis wordt gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Kotokoli etnie. U bent geboren op 15 juli 1986 in Accra. U woont in Nsawam, een voorstad van Accra. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkt als kapster.

Wanneer u zo'n 14-15 jaar bent, heeft u seksuele betrekkingen met A(...), een klasgenote. U beseft nog niet ten volle dat u zich aangetrokken voelt tot vrouwen.

Tijdens uw training tot kapster, in de periode 2006-2011, verblijft u bij uw vriendin Z(...). Jullie beginnen een relatie. Deze eindigt wanneer zij naar de Verenigde Staten trekt. U beseft lesbisch te zijn.

In de periode 2016-2017 heeft u een relatie met I(...). Wanneer hij met u wil trouwen, geeft u aan geen interesse te hebben omdat u beseft alleen tot vrouwen aangetrokken te zijn.

In 2022 ontmoet u M(...). Jullie beginnen een relatie.

Op 28 oktober 2024 komt een vrouw de woning van M(...) binnen. Zij betrapt jullie op heterdaad en roept de buurt bijeen. M(...) weet te ontkomen, maar u wordt gevat en geslagen. Een oude vrouw weet uw aanvallers te overtuigen u te laten gaan. M(...) raadt u aan om niet in uw ouderlijke woonst te blijven. U besluit onder te duiken in Kasoa.

Met behulp van M(...) wordt een visum geregeld via de Hongaarse ambassade. U verlaat Ghana op 21 december 2024. Op de luchthaven van Zaventem wordt u omwille van een onduidelijk reismotief tegengehouden. U dient een verzoek om internationale bescherming in op de luchthaven.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een geboortecertificaat en een pagina met nieuwsartikelen omtrent de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Ghana neer.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat u in het bezit bent van een visum geldig van 21/12/2024 tot 05/01/2025 voor een maximaal verblijf van 15 dagen voor toerisme. U beoogt echter een langdurig verblijf in België en voldoet zodoende niet aan de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscodex en aan de voorwaarden van het visum kort verblijf.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u lesbisch bent.

U verklaarde dat u de Ghanese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u lesbisch bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert lesbisch te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u uw relaties met zowel een man als met andere vrouwen niet aannemelijk maakt zoals u deze beschrijft.

Wanneer u tijdens het onderhoud voor het CGVS spreekt over uw relatie met M(...), vraagt de interviewer of u nog andere relaties gehad heeft (notities, p. 8). U antwoordt ontkennend. Uit uw verklaringen blijkt later

tijdens het onderhoud echter dat u ook een relatie van meerdere jaren gehad heeft met Z(...) (notities, p. 13) en een relatie van ca een jaar met I(...) (notities, p. 13 + p. 16 + p. 19). Verder valt het op dat u voor de luchthavenautoriteiten verklaarde wel gehuwd te zijn, maar dat uw echtgenoot niet met u is meegereisd (Grensverslag dd. 22/12/2024, vraag 7), terwijl u voor het CGVS verklaart nooit gehuwd te zijn (notities, p. 8-9). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u nooit gezegd te hebben dat u getrouwd bent geweest en dat u geen man heeft. Uw verklaring overtuigt echter niet, te meer daar u later tijdens het onderhoud verklaart niet meer te weten wat u antwoordde toen u op de luchthaven gevraagd werd of u gehuwd bent (notities, p. 26). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

Aangaande uw lesbische relatie met Z(...) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, legt u inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met Z(...) (zie supra).

Uit uw verklaringen blijkt dat uw relatie met Z(...) begon nadat u bij haar introk en u op een nacht wakker werd omdat zij u op een seksuele manier aanraakte (notities, p. 13 + p. 16). Gevraagd of u voor die nacht al gemerkt had dat Z(...) gevoelens voor u had, denkt u zich wel enkele tekens te herinneren, maar u dacht er op dat moment niet over na en realiseerde zich toen niet dat ze u graag had (notities, p. 17). U dacht dat het slechts een "liefde" tussen gewone vrienden betrof, maar geen echte liefde zoals in een relatie. Verder wist u pas dat Z(...) van u hield toen jullie seksuele betrekkingen hadden. Uit uw verklaringen blijkt verder dat jullie niet gesproken hebben over onderwerpen verbonden aan gevoelens van vrouwen voor vrouwen of over lesbiennes. Gevraagd of jullie er alleen over gesproken hebben nadat jullie seksuele betrekkingen hadden gehad, antwoordt u bevestigend. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid grondig aan dat Z(...) voor zij toenadering zocht niet trachtte te weten te komen wat uw mening over lesbiennes – of homoseksualiteit in het algemeen – is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst: lesbische personen worden niet aanvaard door de islam (notities, p. 6 + p. 19 + p. 21-22), de Ghanese wetgeving voorziet gevangenisstraffen voor homoseksuelen (notities, p. 19-20 + p. 22), en zelfs personen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen krijgen problemen. Het is dan ook allerm minst aannemelijk dat Z(...) zomaar seksuele toenadering zoekt zonder eerst na te gaan of uzelf ook lesbische gevoelens heeft, te meer gelet op de door u geschetste homofobe samenleving. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw lesbische relatie met Z(...) verder grondig aan.

U verklaart verder dat u nog een jaar na het afronden van uw training tot kapster contact onderhield met Z(...), maar dat zij toen naar de Verenigde Staten reisde (notities, p. 4-5). Afgaande op uw verklaring dat deze training van 2006 tot 2011 duurde, verloren jullie rond 2012 contact met elkaar. Later tijdens het onderhoud gevraagd of Z(...) in 2017 naar de Verenigde Staten ging, antwoordt u bevestigend (notities, p. 19). Uw verklaringen aangaande het einde van uw relatie met Z(...) stroken niet met elkaar. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze relatie verder aan.

Aangaande uw lesbische relatie met M(...) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Uit uw verklaringen blijkt dat uw relatie met M(...) begon toen u bij haar op bezoek ging, zij een lesbische pornofilm afspeelde en jullie seksuele betrekkingen aanvingen (notities, p. 14 + p. 21). U verklaart verder dat jullie die avond voor de eerste maal gesproken hebben over lesbiennes en gevoelens van vrouwen voor vrouwen (notities, p. 21-22), hoewel jullie toch al regelmatig contact hadden. Hierop doorgevraagd verklaart u er ook niet in algemene bewoordingen met M(...) over gesproken te hebben. Gevraagd hoe het komt dat M(...) dacht dat u het wel zou aanvaarden, verwijst u naar de film die zij afspeelde toen u bij haar op bezoek kwam. U blijkt haar niet gevraagd te hebben naar de reden dat zij de bewuste film afspeelde, later heeft u dat ook niet aan haar gevraagd omdat het gewoon niet in u opkwam om dat te vragen. Opgemerkt dat u naar de politie had kunnen gaan, verklaart u oppervlakkig dat u wel ok was met de film en dat u denkt dat zij verder geen acties ondernomen heeft, maar dat ze de richting nog had kunnen veranderen als u er geen interesse in had. Gelet op het homofobe karakter van de Ghanese samenleving dat u schetst (zie supra), is het niet aannemelijk dat M(...) zomaar een lesbische pornografische film zou afspelen en seksuele toenadering zou zoeken zonder dat zij eerst naar uw interesse hierin polste. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de start van jullie relatie uitermate aan dat M(...) voor zij toenadering zocht niet trachtte te weten te komen wat uw mening over lesbiennes – of homoseksualiteit in het algemeen – is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst (zie supra). Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet zou weten wat haar ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis u zou kunnen beschermen tegen toekomstige verdenkingen. Gelet op deze vaststelling, maakt u de start van uw relatie met M(...) niet aannemelijk.

Hoewel u verklaart M(...) alleen bij haar thuis bezocht te hebben (notities, p. 23-24), legt u geen verklaringen af aangaande uw contacten met M(...) in de laatste jaren voor uw vertrek uit Ghana wanneer in algemene

bewoordingen gevraagd wordt naar wat u deed als uw kapperszaak toe was (notities, p. 5-6). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw relatie verder aan. U legt immers weinig doorleefde verklaringen af over de beleving van uw beweerde relatie met M(...) – en heeft het hoofdzakelijk over seksuele betrekkingen die jullie samen hadden – zonder andere relationele aspecten van de relatie te beschrijven of aan te halen.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat u niet wist waarheen M(...) gevlucht was (Verklaring DVZ, vraag 32), verklaart u voor het CGVS dat zij zich in Kumasi bevond toen u haar de laatste keer sprak voor u Ghana verliet (notities, p. 8 + p. 25). Uw verklaringen stroken niet met elkaar.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw lesbische relaties met M(...) en Z(...) niet aannemelijk.

Aangaande uw heteroseksuele relatie kan het volgende worden opgemerkt.

Zoals eerder reeds opgemerkt, legt u inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met Ibrahim (zie supra).

Bovendien verklaart u de ene keer dat u een relatie gehad heeft met I(...) S(...) (notities, p. 16 + p. 24), terwijl u elders verklaart dat hij I(...) A(...) heet (notities, p. 19).

Uw verklaringen omtrent de bewustwording, aanvaarding en beleving van uw seksuele geaardheid komen eveneens weinig doorleefd over.

Het verwondert dat u, hoewel er reeds over vrouwen die met vrouwen gaan gesproken wordt in de moskee als u 14 à 15 jaar bent, niet beseft zou hebben dat uw seksuele contacten met A(...) tijdens uw jeugd deel waren van wat als “lesbienne-activiteiten” beschouwd worden (notities, p. 15). Dat u er op dat moment niet verder over nadenkt, hoewel u een uitermate homofobe Ghanese samenleving schetst (zie supra), is niet doorleefd.

Bovendien, nergens geeft u te kennen dat het hele proces van bewustwording van een niet-maatschappij conforme seksuele oriëntatie bij u ook maar iets van twijfels, overwegingen of bepaalde emoties teweegbracht. De vaststelling dat u verklaart dat u geen controle heeft over uw gevoelens, dat u er niets aan kan doen, dat u gewoon vrouwen graag heeft, dat dit is wat u wil, en dat u hier gelukkig mee bent/was, zowel in het heden als in het verleden (notities, p.19-20) – wanneer meermaals tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt naar uw gemoedstoestand bij de ontdekking van uw geaardheid tijdens uw jeugd en/of later tijdens uw leven – maakt dat het Commissariaat-generaal des te meer grote vraagtekens heeft bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw seksuele oriëntatie. Slechts op één moment haalt u aan dat het complex was uw geaardheid verborgen te houden (notities, p.20) – maar gevraagd hoe u dit deed of hoe u hiermee omging, verwijst u opnieuw naar uw beweerde relatie(s) en dat jullie elkaar slechts in de kamer konden zien om te doen wat jullie moesten doen – zonder verdere (doorleefde) details over hoe u hier in het dagelijkse leven mee omging. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u opgroeide binnen een omgeving, waar in de moskee streng geoordeeld werd over dergelijk onderwerp, zo verklaart u zelf, en dat uw religie bijgevolg erg negatief ten aanzien van homoseksualiteit stond, en u dus opgegroeid bent in een omgeving en gezin met dergelijke denkbeelden, zodat het des te vreemder is dat u zich niet meer vragen zou hebben gesteld bij uw beweerde bewustwording, zonder meer stil te staan bij mogelijke gevolgen hiervan, maar ook zonder (of amper) enige vorm van introspectie aangaande deze opkomende gevoelens – op het moment dat u een lesbische relatie zou zijn aangegaan met een vrouw – zowel tijdens uw jeugd als tijdens uw (jong) volwassen leven.

Voorts bent u wel uitermate gefocust op het seksuele aspect van uw geaardheid doorheen het hele persoonlijke onderhoud. Gevraagd hoe u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht, verwijst u naar de seksuele spelletjes tussen u en A(...) (notities, p. 12-14). Ook omtrent uw latere leven, verwijst u meermaals naar het hebben van seksuele betrekkingen. Gevraagd hoe u omging met uw geaardheid in de periodes tussen uw relaties met Z(...) en M(...) (notities, p. 19), verwijst u naar de seksspeeltjes die u gebruikte en uw slechte seksuele ervaring met I(...).

Uw verklaringen aangaande de beleving van uw beweerdelijke lesbische geaardheid komen niet doorleefd over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid. De hierboven gemaakte vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid en relaties. Het CGVS beschouwt de door u aangehaalde lesbische geaardheid bijgevolg als niet geloofwaardig. Zo zijn de door u geschetste relaties met vrouwen – met Aicha, Zaliya en Muni – weinig overtuigend en doorleefd, en bijgevolg weinig aannemelijk. Ook uw verklaringen over de bewustwording van uw geaardheid in uw land van herkomst – en in de homofobe omgeving waarin u bent opgegroeid – weten

hoegenaamd niet te overtuigen. Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat u weinig tot niets kan vertellen over de LGBTQ gemeenschap in uw land van herkomst in het algemeen, niet over organisaties die deze gemeenschap steunt, noch over manieren waarop leden van deze gemeenschap elkaar zouden ontmoeten.

Gegeven deze vaststelling dat de door u geopperde seksuele geaardheid, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt, kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw geaardheid. Tot slot kunnen ook enkele bedenkingen gemaakt worden aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten naar aanleiding van uw beweerde seksuele geaardheid en relatie met M(...) – feiten die tevens de onmiddellijke aanleiding zouden zijn geweest van uw vlucht uit Ghana – met name de op heterdaad betrapping in de woning van M(...). Het is immers weinig aannemelijk dat M(...) noch uzelf de deur controleert wanneer jullie seksuele betrekkingen aangaan (notities, p. 24-25). Bovendien verklaart u eerst dat u niet weet waarom M(...) dat niet gecontroleerd heeft, terwijl u later verklaart dat M(...) u verteld heeft dat zij dacht dat u de deur op slot gedaan had. U past uw verklaringen dan ook aan naargelang de vraagstelling. U heeft bovendien ook geen enkel idee wie jullie betrappt heeft, een 'vrouw' die de woning van M(...) betreden zou hebben. U en M(...) kunnen klaarblijkelijk geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen en lesbiennes in uw thuisland lopen gezien de door u geschetste omstandigheden waarin jullie betrappt zouden zijn.

U legt verder nog andere tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw zus R(...) dezelfde vader en moeder heeft als uzelf (Verklaring DVZ, vraag 18), verklaart u voor het CGVS dat zij een halfzus is en een andere vader heeft (notities, p. 7).

U verklaart de ene keer dat u geen familie of vrienden in Europa heeft (Grensverslag dd. 22/12/2024, vraag 7), terwijl u voor de Deense autoriteiten verklaarde een zus in Zweden te hebben (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

U legde in het kader van uw asielaanvraag een geboorteakte voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

De door u neergelegde lijst met nieuwsartikelen omtrent de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Ghana werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 1, eerste lid, 62 en 74/17, § 1 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 1, A (2) en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 *iuncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster citeert, dan wel geeft theoretische toelichting bij, enkele bepalingen die zij *in casu* geschonden of van toepassing acht en parafraseert de motieven van de bestreden beslissing.

Vervolgens betoogt verzoekster dat de commissaris-generaal geen volledig onderzoek van haar nood aan subsidiaire bescherming heeft gevoerd door niet na te gaan of artikel 3 van het EVRM en het non-refoulementbeginsel *in casu* geschonden zijn.

Verzoekster laat verder het volgende gelden:

“De verklaringen van verzoekende partij zijn niet inconsistent of contradictoir.

De tegenwerping dat verzoekende partij haar identiteit niet bewijst omdat haar geboorteakte geen pasfoto bevat, terwijl zij over een kopie van het authentiek en geldig Ghanees paspoort met pasfoto en met geldig Hongaars visum dat door de luchthavenpolitie werd ingehouden waardoor verzoekende partij het niet kan voorleggen, in het administratief dossier beschikt (cf. stuk nr. 4.2), en terwijl zij door de vraag om internationale bescherming met betrekking tot de Ghanese nationaliteit en Ghana onderzoekt, impliciet maar zeker aangeeft dat zij de Ghanese nationaliteit van verzoekende partij aanvaardt, is niet ernstig. Het ingeroepen motief van de bestreden beslissing niet schragen.

De naam I(...) is een populaire voornaam zoals Mohammed. In tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven zijn I(...) S(...) (cf. stuk nr. 4.6, pp. 16 en 24) en I(...) A(...) (ibidem, p. 19) twee verschillende personen: met de eerste had zij onder familiedruk een relatie van één jaar die ze afbrak toen er een huwelijksaanzoek volgde (ibidem, pp. 16 en 24), terwijl de laatste een nare herinnering aan een « een slechte ervaring » is (ibidem, p. 19) die verzoekende partij uiteindelijk deed realiseren dat zij een liefde voor en gerichtheid naar vrouwen had en niet naar mannen (ibidem, p. 19). Er is geen sprake van inconsistente of tegenspraak. Verwerende partij leest haar eigen gehoorrapport verkeerd. Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

In tegenstelling tot wat verwerende partij wil doen geloven is er geen inconsistentie of tegenstelling tussen de verklaring van verzoekende partij voor verwerende partij dat haar zus R(...) een halfzus is (cf. gehoorrapport C.G.V.S. van 05.02.2025, p. 7) en haar verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken (cf. stuk nr. 4.4, vraag 19) omdat de Dienst Vreemdelingenzaken het detail niet heeft aangeduid

hoewel er een aparte kolom voor bestaat (ibidem, p. 9). De beoordeling van verwerende partij wordt gedocumenteerd tegengesproken. Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

De kopie van het administratieve dossier zoals het werd door verwerende partij werd overgemaakt bevat geen verwijzingen naar Deense autoriteiten en de vermelding dat verzoekende partij een zus in Zweden zou hebben zoals verwerende partij abusief stelt (cf. stuk nr. 2, p. 4).

Verzoekende partij reisde met een authentiek Ghanees paspoort G(...) afgegeven op 10 mei 2022 te Accra dat geldig is tot 09.05.2032 (cf. stukken nrs. 4.2, p. 1, en 4.4, vraag 24) met een geldig Hongaars visum dat door de Hongaarse ambassade te Accra op 25 november 2024 werd afgegeven en geldig was tot 05.01.2025 (cf. stukken nrs. 4.2, Pp. 2, en 4.4, vraag 27). Verwerende partij lijkt geen inventiviteit te schuwen om tot een negatieve beslissing te komen. Het ingeroepen motief is foutief en kan de bestreden beslissing niet schragen. (...)

Verzoekende partij werd in 1986 geboren. Zij is nu bijna 39 jaar. Zij is ongehuwd en heeft geen kinderen. Zij had drie relaties: een eerste als tiener met A(...), een tweede vaste relatie gedurende zes jaar van 2006 tot 2012 met Z(...) totdat die naar de U.S.A. vertrok, en een derde vaste relatie van bijna drie jaar met M(...) van 2022 tot de betrapping en de vlucht eind 2024. Na de nare ervaring met ene I(...) A(...) beseft verzoekende partij ten volle dat zij van vrouwen hield en seksueel tot hun aangetrokken was (cf. stuk nr. 4.6, p. 19). Haar liefde was vast en ingetogen; de genegenheid en intimiteit die zij in de relatie toonde gebeurde steeds privé

dat wil zeggen in de geslotenheid van eigen huis en kamers, nooit publiekelijk. Er was geen activisme maar verborgenheid, publiekelijk werd over de relatie en privé was het vanzelfsprekendheid die werd aan gevoeld; een nieuwe relatie begon voorzichtig en aftastend omdat geweten is dat noch de maatschappij noch de overheid homoseksualiteit duldt en bestraft. Zo heeft verzoekende partij zonder de aandacht te trekken kunnen leven. Maar één tegenslag zijnde de betrapping in M(...)’s huis door iemand die niet was uitgenodigd en geen toestemming had om het huis te betreden, was voldoende om alles in een vingerknip te vernietigen waardoor zij vastgebonden op een stoel en vastgekleuisterd aan een autoband dankzij de tussenkomst van een onbekende oude vrouw net niet levend werd verbrand (cf. stuk nr. 4.6, p. 7). Het verhaal van verzoekende partij toont een groeiende bewustwording over wie zij is en hoe haar liefde gericht is. Zij is niet alleen eerlijk tegenover zichzelf en maar ook tegenover de maatschappij door niet huichelend te huwen. Zij aanvaardde wie zij is alsook in stilte de eenzaamheid die dit voor haar bracht tussen de drie relaties die zij had en buiten haar toedoen eindigden waardoor zij ongehuwd en kinderloos bleef.

Verwerende partij maakt vier redeneringen die haar doen besluiten dat de « doorleefdheid » van wie verzoekende partij is, wordt aangetast zonder enige onderbouw daarvoor. Waar zijn de wetenschappelijke studies of teksten die haar « appreciatie » meer dan een louter standpunt maken? Zij heeft niets in die zin aan het administratieve dossier toegevoegd.

Uw Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en kan bijgevolg de ontbrekende wetenschappelijke studies en teksten niet in de plaat van verwerende partij aanbrengen. Het onmiddellijke gevolg is dat het dossier onvolledig is waardoor uw Raad zonder onderzoeksbevoegdheid niet tot een beslissing kan komen en enkel de bestreden beslissing kan vernietigen.

Homoseksualiteit is juist een fysieke daad die de homoseksueel van de heteroseksueel onderscheidt en de kern van het verhaal van verzoekende partij. Het is daarom geenszins ernstig van verwerende partij om de « focus » op de handelingen die haar in de handen van de waanzinnige meute geslagen, gebonden en met een autoband bezwaard nagenoeg tot wederrechtelijke terechtstelling door verbranding bracht, terwijl de overheid de slachtoffers ervan daartegen niet beschermd maar harder bestraft, en terwijl verzoekende partij nooit niemand heeft kwaad gedaan.

Stuk nr. 3 dat verzoekende partij aan onderhavig verzoekschrift toevoegt, is geschreven vanuit de homoseksuele gemeenschap die in een fatsoenlijke minderheid en een libertijnse meerderheid is opgesplitst. Verzoekende partij behoort zo leert de samenvatting hierboven dat zij tot de minderheid behoort die trouw is in het koppel en zich fatsoenlijk gedraagt dat wil zeggen niet agressief is of activistisch de traditionele samenlevingsvormen bedreigt of ondergraaft. Verzoekende partij en haar leven en gerichtheid is reëel en zij is niet alleen maar deel van de minderheid die door de libertijnse meerderheid met de heteroseksuele gemeenschap wordt geïdentificeerd (cf. stuk nr. 3, p. 2).

De bestreden beslissing steunt niet op een redelijke of onderbouwde appreciatie maar legt niets meer of niets minder het recht op bescherming dat de internationale verdragen en de nationale wet bij de artikelen 48/3 en 48/4 aan verzoekende partij garandeert. Dit is geen redelijke of afdoende gemotiveerde beslissing maar een voorbeeld van machtsmisbruik minstens machtsafwendend.

Verzoekende partij is nergens inconsistent of contradictoir en geen enkele van haar verklaringen is niet onaannemelijk. Zij vertelt hoe zij ontwikkelde en zichzelf aanvaardde en hoe zij dit voor de buitenwereld verborgen hield. De ingeroepen motieven die anders willen doen geloven zijn juist onredelijk, steunen nergens op, en foutief en kunnen bijgevolg de bestreden beslissing niet schragen.”

Uit het voorgaande volgt volgens verzoekster dat “de neergelegde documenten zoals werd aangetoond wel de verkeerde appreciatie die verwerende partij maakt, kunnen ombuigen”. Verzoekster wijst verder op de samenwerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet en meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten haar verklaringen, die zij documenteert, te toetsen aan de criteria van het Verdrag van Genève en dat haar in voorkomend geval het voordeel van de twijfel dient te worden verleend. Verzoekster verwijst in dit verband naar het UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating tot the status of refugees, waaruit zij passages aanhaalt. Er kan volgens haar geen discussie over bestaan dat haar seksuele geaardheid verband houdt met de daden van vervolging waarvan zij het slachtoffer werd of het ontbreken van bescherming tegen deze daden door de nationale overheid, die zelf vervolgt, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing herhaalt en documenteert met de rapporten die zij aan het administratief dossier toevoegt.

3.1.2. Als nieuw stavingstuk voegt verzoekster bij haar verzoekschrift het artikel “Saying monkeypox is tearing through communities of queer men isn’t stigmatising – being afraid to say it is” uit The Guardian van 26 juli 2022 (stuk 3).

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 *iuncto* artikel 13 van het EVRM, artikel 33 van het Verdrag van Genève en artikel 74/17, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (i) er geen geloof wordt gehecht aan de door haar geopperde lesbische geaardheid en relaties met vrouwen en er derhalve evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de door haar geopperde vrees voor vervolging die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van haar geaardheid, (ii) er enkele bedenkingen kunnen worden gemaakt aangaande de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten naar aanleiding van haar beweerde seksuele geaardheid en relatie met M., (iii) zij nog andere tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt die haar algehele geloofwaardigheid verder aantasten, en (iv) de door haar in het kader van haar asielaanvraag voorgelegde geboorteakte en nieuwsartikels omtrent de situatie van de LGBTQ+-gemeenschap in Ghana geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart dat zij haar land van herkomst, Ghana, verlaten heeft uit vrees voor vervolging omwille van haar lesbische geaardheid. Op 28 oktober 2024 zou zij tijdens seksuele betrekkingen met haar

toenmalige partner M. op heterdaad betrapt zijn door een vrouw, die vervolgens de buurt bijeen riep. Verzoeksters partner M. zou kunnen ontkomen zijn maar verzoekster zou gevat en geslagen zijn. Na de tussenkomst van een oude vrouw zouden haar belagers haar hebben laten gaan, waardoor zij naar haar ouderlijke woonst zou zijn kunnen vluchten. Daar zou verzoekster opgebeld zijn door M., die haar zou hebben aangeraden elders onder te duiken. Op haar onderduikadres zou verzoekster zijn opgebeld door haar vader, die inmiddels op de hoogte zou zijn geweest van de feiten en ermee zou hebben gedreigd verzoekster de keel over te snijden indien ze nog naar huis zou terugkeren. Met de hulp van M. zou verzoekster een visum hebben kunnen regelen via de Hongaarse ambassade, waarna zij op 21 december 2024 Ghana verliet.

Verzoekster legt in het kader van haar verzoek om internationale bescherming een kopie van haar geboorteakte alsook een document met consulteerbare weblinks naar nieuwsartikels in verband met de LGBTQI-gemeenschap in Ghana neer (administratief dossier (hierna: AD), stuk 6, 'Documenten'). Verzoeksters geboorteakte bevat louter persoonsgegevens, zoals haar nationaliteit en geboortedatum, die *in casu* niet ter discussie staan, en kan niet dienen ter staving van haar voorgehouden lesbische geaardheid en de vervolgingsfeiten die zij in verband hiermee aanhaalt. De nieuwsartikels zijn algemeen van aard en hebben geen betrekking op verzoeksters persoon noch op de persoonlijke feiten die zij aanhaalt, waardoor deze informatie evenmin dienstig is ter staving van de kern van verzoeksters relaas.

De Raad herinnert er in dit kader aan dat indien de verzoeker om internationale bescherming geen bewijskrachtige elementen kan voorleggen aangaande zijn of haar seksuele geaardheid, de seksuele geaardheid dient te blijken uit de verklaringen van de verzoeker (UNHCR, "*Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*", Genève, 2008, nr. 35).

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat er minstens doorleefde verklaringen worden afgelegd over de eigen bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van de homoseksuele geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn of haar land van oorsprong kan worden verwacht dat hij of zij dit overtuigend aantoonst. Bijgevolg, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn of haar beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Uit de beschikbare objectieve landeninformatie, waaronder een rapport van Human Dignity Trust van 28 januari 2025 en de Country Policy and Information Note "*Ghana: Sexual orientation, gender, identity and expression (SOGIE)*" van het Britse ministerie van Binnenlandse Zaken van juli 2024, aanwezig in het administratief dossier (AD, stuk 7, 'Landeninformatie'), blijkt dat er in Ghana sprake is van een klimaat van geweld, homofobie en discriminatie tegen homoseksuelen, dat onder meer wordt gevoed door het criminaliseren van seks tussen personen van hetzelfde geslacht, negatieve berichtgeving alsook homofobe retoriek van politici en overheidsfunctionarissen en katholieke en islamitische leiders. De commissaris-generaal vermocht dan ook redelijkerwijze de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar beweerde lesbische geaardheid te beoordelen in het licht van specifieke en algemene objectieve landeninformatie over homoseksualiteit in Ghana. Zij mocht dan ook nagaan of verzoekster haar seksuele oriëntatie binnen een homofobe maatschappij zoals de Ghanese, met een manifest vijandige perceptie vanuit de burgerlijke maatschappij ten aanzien van homoseksuelen, aannemelijk maakte (zie EASO, Judicial analysis '*Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*', 2018, p. 76). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat met de nodige sensitiviteit rekening werd gehouden met verzoeksters culturele achtergrond. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, beleving en aanvaarding van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van een homofobe Ghanese samenleving (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), p. 12-21).

Te dezen dient de Raad vast te stellen dat verzoekster geen aannemelijke en doorleefde verklaringen heeft afgelegd over de ontdekking, bewustwording, beleving en aanvaarding van haar lesbische geaardheid in het licht van de homofobie die heerst binnen de Ghanese samenleving, zoals die door haar geschetst wordt tijdens haar persoonlijk onderhoud en ook blijkt uit voormelde landeninformatie.

Verzoekster kan vooreerst niet overtuigen wat betreft het moment waarop en de omstandigheden waarin zij zich voor het eerst zou hebben gerealiseerd dat het feit dat zij zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot meisjes, alsook de seksuele handelingen die zij reeds op jonge leeftijd met een meisje zou hebben gesteld, afwijken van de heteroseksuele norm binnen de samenleving. Volgens haar verklaringen kwam dit besef er

pas “toen ik de ervaring had met Z(...) en ook de ervaring met de man die met me wou trouwen” (AD, NPO, p. 15). Verzoekster situeerde het begin van haar relatie met Z. in de periode van haar opleiding tot kapster, die zij aanvatte in 2006, toen zij reeds twintig jaar oud was (*ibid.*, p. 4). Het begin van haar relatie met de man die met haar wou trouwen situeerde zij nog eens tien jaar later, namelijk in 2016 (*ibid.*, p. 16). Nochtans zou zij al van toen zij als klein meisje naar de koranschool ging de imam hebben horen preken dat het volgens de religie verboden is voor vrouwen om een relatie met elkaar te hebben (*ibid.*, p. 6). Dat verzoekster zich al op de basisschool zou hebben gerealiseerd dat zij veel interesse had voor meisjes en zelfs met een klasgenootje, A. genaamd, herhaaldelijk seksuele betrekkingen zou hebben gehad toen zij bijna vijftien jaar oud was – gelet op deze leeftijd dient verzoeksters verklaring dat zij toen “*kleine meisjes*” waren danig te worden genuanceerd –, maar zich pas meerdere jaren later zou hebben gerealiseerd dat wat zij en A. deden onder lesbische activiteiten valt, is in de door haar geschetste omstandigheden hoegenaamd niet aannemelijk. Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat zij zich pas ten volle realiseerde “*dat mijn oriëntatie naar de vrouwen gericht is en niet de mannen*” nadat zij haar slechte ervaring had met I., de man die met haar wou trouwen, toen zij al dertig jaar oud was. Gevraagd hoe zij zich dat dan realiseerde, antwoordde verzoekster dat zij door haar korte relatie met I. wist dat het gevoel dat zij heeft tijdens seksuele betrekkingen met een man niet hetzelfde is als wat zij ervaart bij vrouwen. Verzoekster heeft het over het (seksuele) plezier dat zij ervaart bij vrouwen en stelt dat zij met een man niets voelt (*ibid.*, p. 19). Aldus blijkt een verschillende fysieke ervaring tijdens seksuele betrekkingen met respectievelijk vrouwen en een man bepalend te zijn geweest voor verzoeksters lesbische bewustwording, terwijl seksuele gerichtheid geenszins te reduceren is tot het louter fysieke aspect van de seksuele handelingen en daarnaast en vooral ook een emotioneel en affectief gegeven is (EASO, *Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*, 2018, p. 179). Verzoeksters sterke focus op het louter seksuele aspect van haar lesbische geaardheid en relaties met vrouwen is een constante doorheen haar persoonlijk onderhoud. Zoals hoger aangehaald zou verzoekster reeds op de basisschool haar eerste seksuele ervaring met een ander meisje hebben opgedaan. Zij verklaart dat zij zich door de seksuele spelletjes tussen haar en A. begon te realiseren dat ze veel interesse had voor meisjes (AD, NPO, p. 12-13). Ook omtrent haar latere leven verwijst zij meermaals naar het hebben van seksuele betrekkingen. Doorheen haar spontaan relaas, alsook wanneer zij verder in haar gehoor gevraagd wordt hoe zij omging met haar geaardheid in de periode tussen Z. en M., verwijst verzoekster naar het feit dat zij gebruik maakte van seksspeeltjes om zichzelf te bevredigen (*ibid.*, p. 13, 19). Daarbij lijkt zij te suggereren dat homoseksuele gerichtheid en de nood aan zelfbevrediging bij gebrek aan een sekspartner met elkaar te vereenzelvigen zijn, *quod non*. Waar zij in haar verzoekschrift benadrukt dat “*homoseksualiteit [...] juist een fysieke daad [is] die de homoseksueel van de heteroseksueel onderscheidt*”, beperkt zij zich tot een ongefundeerde simplificatie van het in wezen complexe gegeven van iemands seksuele gerichtheid. Dat verzoekster net omwille van seksuele handelingen met haar partner M. het slachtoffer zou zijn geworden van een waanzinnige meute, waartegen de overheid haar niet zou hebben beschermd, zoals zij betoogt, neemt niet weg dat een seksuele gerichtheid meer inhoudt dan enkel seksueel gedrag en tevens betrekking heeft op emoties en affectie, en dat van verzoekster bijgevolg mag worden verwacht dat zij in haar verklaringen meer doet dan enkel lesbische seksuele praktijken toe te lichten, *quod non*.

Gevraagd naar wat er in haar hoofd omging op het moment dat zij zich realiseerde dat zij meer gericht is op vrouwen, beperkt verzoekster zich in haar antwoord aanvankelijk tot de feitelijke vaststelling dat lesbiennes niet aanvaard worden in haar land en ook de islam relaties tussen vrouwen verbiedt. Doorgevraagd welke vragen zij zich zoal stelde toen zij wist dat zij op vrouwen valt, geeft verzoekster wel te kennen dat zij zichzelf afvroeg waarom zij zich enkel aangetrokken voelt tot vrouwen en dat het haar frustreerde dat zij geen antwoord kon geven op die vraag, doch tegelijk geeft zij te kennen dat zij daar meteen in heeft berust, waar ze stelt: “*Ik heb daar geen controle over, ik kan niets doen. Ik heb graag vrouwen*” (AD, NPO, p. 19). Verzoekster geeft verder aan dat zij zichzelf vandaag als lesbienne ziet en daar oké mee is, maar gevraagd of zij daar in het verleden ooit een andere mening over heeft gehad, antwoordt zij als volgt: “*Ik ben altijd zo geweest en ik zal altijd zo blijven. Dit is wat ik wil. Ik voel me daar gelukkig mee.*” (*ibid.*, p. 20). Van enige innerlijke reflectie of het doormaken van een aanvaardingsproces naar aanleiding van het besef van haar seksuele geaardheid blijkt in hoofde van verzoekster aldus geenszins sprake te zijn, wat in het licht van de sterke anti-homoseksuele en zelfs homofobe mentaliteit waarvan de samenleving waarin zij is opgegroeid doordrongen is, niet aannemelijk is. Gevraagd of zij zich dan nooit ongelukkig heeft gevoeld, geeft verzoekster weliswaar aan dat zij niet echt gelukkig was in haar land, doch linkt zij dit louter aan het feit dat zij haar seksuele oriëntatie verborgen moest houden voor anderen om problemen te vermijden. Dat verzoekster in de knoop zou hebben gelegen met zichzelf of het moeilijk zou hebben gehad om in het reine te komen met zichzelf omwille van haar geaardheid, zoals redelijkerwijs kan worden verwacht, blijkt aldus niet (*ibid.*, p. 20).

De Raad dient verder de commissaris-generaal bij te treden waar zij in de bestreden beslissing geen geloof hecht aan verzoeksters beschrijving van opeenvolgende relaties met andere vrouwen en dit op goede gronden als volgt motiveert:

“*Wanneer u tijdens het onderhoud voor het CGVS spreekt over uw relatie met M(...), vraagt de interviewer of u nog andere relaties gehad heeft (notities, p. 8). U antwoordt ontkennend. Uit uw verklaringen blijkt later*

tijdens het onderhoud echter dat u ook een relatie van meerdere jaren gehad heeft met Z(...) (notities, p. 13) en een relatie van ca een jaar met I(...) (notities, p. 13 + p. 16 + p. 19). Verder valt het op dat u voor de luchthavenautoriteiten verklaarde wel gehuwd te zijn, maar dat uw echtgenoot niet met u is meegereisd (Grensverslag dd. 22/12/2024, vraag 7), terwijl u voor het CGVS verklaart nooit gehuwd te zijn (notities, p. 8-9). Geconfronteerd met deze vaststelling, verklaart u nooit gezegd te hebben dat u getrouwd bent geweest en dat u geen man heeft. Uw verklaring overtuigt echter niet, te meer daar u later tijdens het onderhoud verklaart niet meer te weten wat u antwoordde toen u op de luchthaven gevraagd werd of u gehuwd bent (notities, p. 26). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

Aangaande uw lesbische relatie met Z(...) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, legt u inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met Z(...) (zie supra).

Uit uw verklaringen blijkt dat uw relatie met Z(...) begon nadat u bij haar introk en u op een nacht wakker werd omdat zij u op een seksuele manier aanraakte (notities, p. 13 + p. 16). Gevraagd of u voor die nacht al gemerkt had dat Z(...) gevoelens voor u had, denkt u zich wel enkele tekens te herinneren, maar u dacht er op dat moment niet over na en realiseerde zich toen niet dat ze u graag had (notities, p. 17). U dacht dat het slechts een "liefde" tussen gewone vrienden betrof, maar geen echte liefde zoals in een relatie. Verder wist u pas dat Z(...) van u hield toen jullie seksuele betrekkingen hadden. Uit uw verklaringen blijkt verder dat jullie niet gesproken hebben over onderwerpen verbonden aan gevoelens van vrouwen voor vrouwen of over lesbiennes. Gevraagd of jullie er alleen over gesproken hebben nadat jullie seksuele betrekkingen hadden gehad, antwoordt u bevestigend. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de ontdekking van uw geaardheid grondig aan dat Z(...) voor zij toenadering zocht niet trachtte te weten te komen wat uw mening over lesbiennes – of homoseksualiteit in het algemeen – is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst: lesbische personen worden niet aanvaard door de islam (notities, p. 6 + p. 19 + p. 21-22), de Ghanese wetgeving voorziet gevangenisstraffen voor homoseksuelen (notities, p. 19-20 + p. 22), en zelfs personen die opkomen voor de rechten van homoseksuelen krijgen problemen. Het is dan ook allerminst aannemelijk dat Z(...) zomaar seksuele toenadering zoekt zonder eerst na te gaan of uzelf ook lesbische gevoelens heeft, te meer gelet op de door u geschetste homofobe samenleving. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw lesbische relatie met Z(...) verder grondig aan.

U verklaart verder dat u nog een jaar na het afronden van uw training tot kapster contact onderhield met Z(...), maar dat zij toen naar de Verenigde Staten reisde (notities, p. 4-5). Afgaande op uw verklaring dat deze training van 2006 tot 2011 duurde, verloren jullie rond 2012 contact met elkaar. Later tijdens het onderhoud gevraagd of Z(...) in 2017 naar de Verenigde Staten ging, antwoordt u bevestigend (notities, p. 19). Uw verklaringen aangaande het einde van uw relatie met Z(...) stroken niet met elkaar. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze relatie verder aan.

Aangaande uw lesbische relatie met M(...) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden:

Uit uw verklaringen blijkt dat uw relatie met M(...) begon toen u bij haar op bezoek ging, zij een lesbische pornofilm afspeelde en jullie seksuele betrekkingen aanvingen (notities, p. 14 + p. 21). U verklaart verder dat jullie die avond voor de eerste maal gesproken hebben over lesbiennes en gevoelens van vrouwen voor vrouwen (notities, p. 21-22), hoewel jullie toch al regelmatig contact hadden. Hierop doorgevraagd verklaart u er ook niet in algemene bewoordingen met M(...) over gesproken te hebben. Gevraagd hoe het komt dat M(...) dacht dat u het wel zou aanvaarden, verwijst u naar de film die zij afspeelde toen u bij haar op bezoek kwam. U blijkt haar niet gevraagd te hebben naar de reden dat zij de bewuste film afspeelde, later heeft u dat ook niet aan haar gevraagd omdat het gewoon niet in u opkwam om dat te vragen. Opgemerkt dat u naar de politie had kunnen gaan, verklaart u oppervlakkig dat u wel ok was met de film en dat u denkt dat zij verder geen acties ondernomen heeft, maar dat ze de richting nog had kunnen veranderen als u er geen interesse in had. Gelet op het homofobe karakter van de Ghanese samenleving dat u schetst (zie supra), is het niet aannemelijk dat M(...) zomaar een lesbische pornografische film zou afspelen en seksuele toenadering zou zoeken zonder dat zij eerst naar uw interesse hierin polste. Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de start van jullie relatie uitermate aan dat M(...) voor zij toenadering zocht niet trachtte te weten te komen wat uw mening over lesbiennes – of homoseksualiteit in het algemeen – is, te meer gelet op de homofobe Ghanese context die u schetst (zie supra). Het is bovendien niet aannemelijk dat u niet zou weten wat haar ertoe aanzette om avances te maken, te meer daar deze kennis u zou kunnen beschermen tegen toekomstige verdenkingen. Gelet op deze vaststelling, maakt u de start van uw relatie met M(...) niet aannemelijk.

Hoewel u verklaart M(...) alleen bij haar thuis bezocht te hebben (notities, p. 23-24), legt u geen verklaringen af aangaande uw contacten met M(...) in de laatste jaren voor uw vertrek uit Ghana wanneer in algemene bewoordingen gevraagd wordt naar wat u deed als uw kapperszaak toe was (notities, p. 5-6). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw relatie verder aan. U legt immers weinig doorleefde verklaringen af over de beleving van uw beweerdde relatie met M(...) – en heeft het hoofdzakelijk over seksuele betrekkingen die jullie samen hadden – zonder andere relationele aspecten van de relatie te beschrijven of aan te halen.

Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat u niet wist waarheen M(...) gevlucht was (Verklaring DVZ, vraag 32), verklaart u voor het CGVS dat zij zich in Kumasi bevond toen u haar de laatste keer sprak voor u Ghana verliet (notities, p. 8 + p. 25). Uw verklaringen stroken niet met elkaar.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw lesbische relaties met M(...) en Z(...) niet aannemelijk."

In het verzoekschrift wordt geen dienstige poging ondernomen om deze pertinente vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaties met vrouwen, zoals door haar beschreven, te ontcrachten. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen slechts blijft steken in het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de gedane vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoekster legt in haar verzoekschrift sterk de nadruk op het privékarakter van de door haar aangehaalde relaties met vrouwen, die zij *"in de geslotenheid van eigen huis en kamers, nooit publiekelijk"* zou hebben beleefd, doch dit neemt niet weg dat deze relaties blijkens haar verklaringen telkens geïnitieerd werden met seksuele avances van de kant van verzoeksters partners Z. en M., die vooraf niet polsten of verzoekster er wel voor open zou staan. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat een nieuwe relatie *"voorzichtig en aftastend"* begon *"omdat geweten is dat noch de maatschappij noch de overheid homoseksualiteit duldt en bestraft"*. Net omdat er in Ghana zo'n taboe rust op homoseksualiteit, mag evenwel worden verwacht dat Z. en M., alvorens seksuele toenadering te zoeken tot verzoekster, zich er eerst van zouden trachten te verzekeren dat zij hier wel degelijk voor open staat en er geen aanstoot aan neemt, *quod non*. Verzoekster blijft in gebreke in haar verzoekschrift een aannemelijke uitleg te bieden voor het gedrag van haar vrouwelijke partners, dat als roekeloos dient te worden beschouwd in het licht van de sterke maatschappelijke afkeer en zelfs bestraffing van homoseksuele handelingen.

Het nieuwsartikel dat verzoekster bij haar verzoekschrift voegt blijkt te handelen over de uitbraak van apenpokken en het stigma dat aan deze ziekte kleeft waardoor de strijd ertegen gehinderd wordt (stukkenbundel verzoekster, stuk 3). Verzoeksters vrije interpretatie van dit artikel als zou de homoseksuele gemeenschap hierin worden opgedeeld in een fatsoenlijke minderheid en een libertijnse meerderheid en haar betoog te behoren tot de fatsoenlijke minderheid *"die door de libertijnse meerderheid met de heteroseksuele gemeenschap wordt geïdentificeerd"*, doet niets af aan de hoger gedane vaststellingen op grond waarvan niet kan worden aangenomen dat verzoekster daadwerkelijk deel uitmaakt van de homoseksuele gemeenschap, laat staan van enige deelcategorie daarvan.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene situatie voor homoseksuelen in Ghana, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende pertinent en determinerend om de commissaris-generaal bij te treden in het besluit dat verzoekster haar beweerde lesbische geaardheid niet aannemelijk maakt.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat verzoekster derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

Nu geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door haar geopperde vrees voor vervolging in dit verband.

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing nog terecht als volgt:

"Tot slot kunnen ook enkele bedenkingen gemaakt worden aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten naar aanleiding van uw beweerde seksuele geaardheid en relatie met M(...) – feiten die tevens de onmiddellijke aanleiding zouden zijn geweest van uw vlucht uit Ghana – met name de op heterdaad betrapting in de woning van M(...). Het is immers weinig aannemelijk dat M(...) noch uzelf de deur controleert wanneer jullie seksuele betrekkingen aangaan (notities, p. 24-25). Bovendien verklaart u eerst dat u niet weet waarom M(...) dat niet gecontroleerd heeft, terwijl u later verklaart dat M(...) u verteld heeft dat zij dacht dat u de deur op slot gedaan had. U past uw verklaringen dan ook aan naargelang de vraagstelling. U heeft bovendien ook geen enkel idee wie jullie betrapt heeft, een 'vrouw' die de woning van M(...) betreden zou hebben. U en M(...) kunnen klaarblijkelijk geen inschatting maken van het risico dat homoseksuelen en lesbiennes in uw thuisland lopen gezien de door u geschetste omstandigheden waarin jullie betrapt zouden zijn."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster geheel onverlet worden gelaten in haar verzoekschrift, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeksters betoog, onder verwijzing naar de algemene informatie aanwezig in het administratief dossier, dat haar seksuele geaardheid verband houdt met de daden van vervolging die zij aanhaalt of het ontbreken van bescherming tegen deze daden door de nationale overheid, is niet dienstig nu zij er niet in slaagt haar

beweerde seksuele geaardheid, noch de vervolgingsfeiten waarvan zij in verband hiermee het slachtoffer zou zijn geworden, aannemelijk te maken.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

3.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.5.1. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, waarbij wordt geconcludeerd dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst verlaten heeft dan wel er niet naar kan terugkeren omwille van haar lesbische geaardheid en de vervolgingsfeiten waarvan zij in dit verband het slachtoffer zou zijn geworden. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

3.2.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoont dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

3.2.5.3. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.7. De Raad wijst er nog op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoekster in haar verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, gaat zij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), waarvan artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, geen synoniem is voor *“gedeelde bewijslast”*, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de asielinstanties rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn of haar verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoekster om alle nodige elementen voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door haar voorgehouden gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe zij – gelet op het voorgaande – in gebreke blijft.

3.2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij

de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kotokoli machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.9. In zoverre verzoekster vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaals tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijfentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT